

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Vt se habeat nouus homo. raliter non dissipata, dissipantur in suis malis desiderijs & actibus. Lingua nō loquitur quā carnī placent, auris non audit detractionem, oculus non vide turpia, manus non rapit aliena, nō tractat illicita: & in uniuersum, corpus pec cati, quod membris antea utebatur pro suis concupiscentijs repente, de verbo, dissipatis ac ab eo officio deturbatis, membris destitutum, quandā felicem Babylonē repräsentat, dum (ut apostolus Ro. vi, ait) Mēbra que prius cibis fuerunt seruire immundicia & iniuitati ad iniuitatem, nunc exhibent seruire iustitiam in sanctificationem. Sic in Euangelio quoq; fortior illa arna non modo aufert, sed & distribuit. Nā hebrea dictio θεραπεια Thenaphaei, disperges, dissipabis, disjicies eos, significat, autore Reuchlin.

Igitur uas figuli, omnes Christiani sunt: Primū, q; sicut uas figuli faciliter frangitur: ita mites homines incredulitatis duritia non obstinati, facile per uerbo dei, non contradicunt neq; resistunt. Qui uero mētis sunt dura (uerbo, xxvij, uocatur) corruent in malum, & sine dubio subuentur sicut montes, & conterentur sicut rupes, ut, iij, Reg. xix, Helias uidit.

Secundo, q; uas fictile confactum, prorsus fit inutile ad usum priorem illud Isa. xxx, impleri uideas. Non inuenietur de fragmentis eius testa quā portetur igniculus de incendio, aut parum aqua de fouea. Loquitur enim legena figuli ualida contritione comminuenda, fere ad uerbum cū uenit consentiens: Ita impius cōuersus, & in Christū mutatus, pristinę uitę redit inutilis, dicens cū apostolo Gal. vj. Mūdus mihi crucifixus est, & ego mōdus.

Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram.

Arduū, doce re maiores. Interpres Etymologus, pro iudices terre, dixit, qui iudicatis terram, in etymologia, Reges dixit, non, qui regitis; uerū hoc parū ad rem, Dēcōponi Chrīsti, sanctam & fidelem, eruditāq; subiungit exhortationem, pītans ac contendens, ut subiectos Christo reddat oēs, maxime maiores,

Sed q; audax & (ut hodie solemus loqui) q; seditionis & scandalosus pīta iste procacissimus, qui os in cœlum ponit; non infimates & plebeus, sed summos uertices & reges ipsos audet inuadere, & eos docere, qui cum uoto & officio docendorum populorum inflati, cum usu & opinionis honore securi, impatientissimi sunt huius maxima infamia, esse uidelicet eos subhos & ineruditos, egereq; ut doceantur & erudiantur. facile nanque est, inde cīam plebem, discipulatui assuetam, discipulam habere. At reges, iudices terre, magistros, rectores, doctores, pontifices, plebi non modo æquare, & in discipulorum ordinem post tantum docendi & regendi usum cogere, verum etiam tacita plebe eos discipulos requirere, quis quoq; ferat? Quis non tremat hic cum Johanne Baptista uerticem Chrīsti tangere? At tangendum tamē est, & aqua lordanis, descendantis uidelicet humilitatis, baptizādus, ut adimplatur omnis iustitia, cum qui sublimis est, humiliat se sub infimo, & infamus puet sublimitatis humilitatem.

Cōtra adulatores pontifi cum. Verum benignus & optimus sp̄ritus, sc̄iens totam populi inferioris fatigā in recta maiorum institutione sitam, tanto magis eosip̄os primum blandi paternē monet, ut sensui suo cedant, paratiq; sint doceri, quanto non suam ipsorum, sed omnium subditorum rem agūt: Quodq; ipsi errare non possunt, nisi communī totius populi malo, iuxta illud: Cæcus cæcum ducit, si ambo in foueam cadunt, Nō solum autem hac ratione eos monet, sed quaakin eos (ut dixi)

dixi) potestate & officio inflatos, semper in ore habere illud Ioan. viij. Tu do-
ces nos: & illud Hierem. xvij. Non enim peribit lex a sacerdote, neq; con-
siliū a sapiente, nec sermo a propheta. Hac enim uisca & fiducia inflati, soli
ab adulatoribus pontificum, garrientibus, q; non præsumitur tanta celstudi-
nis apex errare: & Ecclesia non potest errare: Papa non potest errare: Concili-
um non potest errare &c. Illi tamen in ueteri testamento rigidius fuerūt astri-
cti obedientia pontificum, q; nos Christiani: Siquidem tunc sub pœna mortis
decebant audire sacerdotem leuiticū: At hodie quando oēs sumus sacerdotes,
& illud Isaia nūc impletur. Iij. Dabo filios tuos uniuersos doctos a domino.
Et Hiero. xxxj. Non docebit ultra uir proximum suum, & uir fratrem suum,
dicens: Cognosce dominum, omnes enim cognoscet me a minimo eorū us-
q; ad maximum, ait dominus. Et quim. j. Cor. xij. Paulus manifeste præcipi-
at, ut si cui sedenti facta fuerit reuelatio, prior debeat tacere. Ideo in nouo testa-
mento sic sunt audiendi superiores quicunq;, ut liberum relinatur quatur cuiq; in
fimo de superioris sententia iudicare, in his quæ sunt fidei, multo magis q; pro-
phetis liberum fuit maioribus Israel resistere, non obstante dei præcepto. Nā
in synagoga, ubi sacerdotium in externis tātum ceremonijs agebatur, sine pe-
riculo erat, quicunq; error sacerdotum. At in Ecclesia ubi res spiritus & fidei
agitur, omnium prorsus interest obseruare, ne sacerdos erret. Cum deus sole-
at infimo reuelare, quod summo ne dignatur quidem ostendere, ut regnū su-
um sit firmum in humilitate, qua sola subsistit.

Obserua Emphasim aduerbi, nunc. Nunc, in q; postq; Christus constitutus est rex omnium, in quo tempore duo sunt, quæ uos maxime remorabun-
tur, ne recta cognoscatis.

Primum, q; Christus ille a uobis crucifixus, mortuus, damnatus etiam auto-
re deo maledictus secundū legem Mosi, prædicatur dominus dominantium:
Difficillimum omnium erit, agnoscere eum regem, qui tam desperata & igno-
miniosa morte interiit. Sensus fortiter repugnat, ratio abhorret, usus negat, ex is credere in
emplum deest, plane stultitia hac gētibus & Iudæi scandalum erit, nisi super Christum.

Secundum, q; rex iste sic regnat, ut omnia quæ in lege sperasti contemnen-
da, omnia quæ timuisti amanda, doceat, crucem mortemq; proponit. Bona
quæ uidentur, & mala, iuxa uilipendenda esse suadet, longe in alia uos bona,
eaq; quæ nec oculus uidit, nec auris audituit, nec in cor hominis ascenderunt,
uos transpositurus. Moriendum est uobis, si sub hoc rege uiuere uultis: Crux
& odium totius mūdi ferenda; ignominia, paupertas, fames, siti, breuiter ma-
la omnium fluctuum mundi non fugienda. Hic est enim rex, qui & ipse stu-
lus factus est mundo & mortuis: deinde conterit suos uirga ferrea, & tāq; uas
figuli confringit eos. Quomodo hunc sustinebit, qui seniū nititur, qui rem ra-
tione metitur, qui stat in ostio papilionis sui, qui faciem sui Mosi uideret ne-
quit? Ideo intellectu opus est & eruditio, quibus hac transcendatis & ui-
sibilibus contemptis, in inuisibilia rapiamini: non sapiētes ea quæ super ter-
ram, sed quæ sursum sunt, ubi Christus est &c.

Proinde uerbū intelligite, in heb. sonat נְשָׁבֵל asciū, q; absoluto status si-
gnificat, intelligētes facite, scz uosmetiplos (ut Hiero. exponit) uel alios, hoc ē
sic agite, hoc cōtendite, ut sitis intelligētes, & sp̄itualia coelestia sapiatis, q; nr̄a
veracula dicimus: Seind wiſ vñ verſendig. Simili sententia qua psal. xxxj

C iij Nolite

Peruersitas
nostroru fu-
rū, luporu &
serpentum.

Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Est autem in intelligentia, non de qua Philosophi opinantur, sed fides ipsa, quae in rebus pro speris & aduersis potens est ea uidere, quae non uidentur. Ideo non expimus quae intelligent, absolute dicit, intelligit; id est, facite ut sitis intelligentes, nate ut sitis creduli. Non enim habet nomen, neque specie, ea quae fides intellegit.

*Intellectus ex
fide.*

Nam praesentium rerum prosperitas uel aduersitas penitus subvertit omnino minem, qui fide non intelligit inuisibilium. Hic enim intellectus ex fide uenit iuxta illud: Nisi credideritis non intelligetis. Et hic est ingressus ille caliginosus, in qua absorbetur, quicquid sensus, ratio, mens, intellectusque hominis copiæ hendere potest. Coniungit em fides anima cū inuisibili, ineffabili, innominali, æterno, incogitabiluero deo, simulque separat ab oibus uisibilibus. Et hoc est crux & phasæ domini, in quo necessarium prædicat hunc intellectum.

Eruditini iudices terra, Aug., tautologice dictum accipit. Est autem & hoc verbum, Eruditini, absoluti status, pro eo quod est, agite ut sitis erudit, honesti & rudibus animalibusque sensuum & sensilium rerum affectibus & opinionibus eruti, ut non pueriliter de Christo, regnoque eius sentiat. Animalium homo non percipit ea quae dei sunt, 1 Cor. 1. Mihil autem eruditio uideretur facere auersionem cordis a rebus pereuntibus, sicut intellectus conuersusque fides inspiritus uiuificatione.

Terram significare figurare homines in terra, notius est quod ut indicatur, nisi quod Aug. libentius tropologifans, corpus significari putat,

Seruite domino in timore, & exultate ei cum tremore.

*Prædicationis
stultitia.*

Mira sententia, & in oculis nostris absurdum: Timor enim & odium dignorum operatur, non famulatu& & tremor uehementer obstat exultationi. Denique alij psalmo contrariu& dicit, ubi seruire domino in laetitia iubemur. Quidigit? Mediatorē apostolū Paulū audiamus, qui, 1. Corin. 1. dicit. Quod mundus in laetitia dei non cognovit per sapientiam deum, placuit deo per stultitiam prædicationis saluos facere credentes: quod, in stultitia sapientes fieri oportet, in pace & prosperitate, deum (sicut oportuit) benefactorem non agnoscere, nece laudauimus, placuit ut nunc in cruce & aduersitate eum agnoscamus. Laudemus: Ita in securitate non seruuiimus deo cū laetitia, placet ut in timore seruuiamus ei cū laetitia, & in tremore exultamus, & in summa, sicut oī deuidus peruerit. Ita rursus deus omnia mundi peruerit. Creatura tota data est ad erigendum illuminandumque hominem: At ipse illa uititur ad excacandū & incurrandū seipsum. Quare rursus deus utitur creatura tota ad excacandū & incurrandū hominem. Haec est crux Christi & prædicationis illa subtilitas, qua saluos facit credentes. Nam sentientes, ratiocinantes, sapientes, intelligentes, in his omnibus offenduntur & perduntur.

Est itaque sensus, quando Christus dominus in uirga ferrea regnat, & contingit ueterem hominem uerbo crucis, atque id uoluntate & mandato patris, cui omnia ei subiecit, oportet ut ei subiectos uos agnoscatis, subiectos auctem in more, quo patienter & humiliter feratis crucem eius, timentes ne quo minus manum & consilium eius sustinētes, reprobi efficiamini; sicut illi p̄l. lxxvij. Filii Ephraim conuersi sunt in die belli. Hoc autem præstabitis, si uos numerus indigna pati, sed multo maiora mereri agnoveritis, Superbi enim, qui filii can-

tum